

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/149/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010853
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010853.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. februára XXXX v C., trvale bytom D. XXX, okr. Hlohovec, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 2. septembra 2022, č. k. 2T/22/2022-278, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. novembra 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného zákona sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II/ Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa

obžalovaný: A. B., nar. XX. februára XXXX v C., trvale bytom D. XXX, okr. Hlohovec, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30.04.2022 a podľa § 36 písm. l), písm. o) a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu zn. Xiaomi, model Mi A2, IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX bielo-modrej farby, som SIM kartou mobilného operátora Tesco Mobile Slovakia, s.r.o..

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona obžalovaný je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k

probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka jedenkrát za kalendárny mesiac a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 77 ods. 2 a § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému v rámci uloženého ochranného dohľadu ukladá obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„minimálne od presne neustáleného dňa mesiaca august roku 2020 do 23. novembra 2021, na presne neustálených miestach, si od nezistených osôb presne neustáleným spôsobom, neoprávnené zabezpečoval metamfetamín za účelom jeho ďalšej distribúcie a predaja, na rôznych miestach v meste E. a v obci D., ako aj za účelom jeho užívania, pričom takto zabezpečený metamfetamín následne predával, a to minimálne F. E. z E. za sumu 35,- eur za jeden kubík metamfetamínu, G. F. z E. za sumu 30,- eur za jeden kubík metamfetamínu, H. I. z D. za sumu 10,- eur za štvrt' kubíka metamfetamínu a I. J. z D. za sumu 50,- eur za jeden až dva kubíky metamfetamínu, pričom 23. novembra 2021 v čase okolo 19:15 hod., v meste E. C. K. L. M. XX, po predchádzajúcej výzve podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku mu pri realizácii osobnej prehliadky na základe príkazu na osobnú prehliadku podľa § 102 ods. 1 Trestného poriadku bola príslušníkmi Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava, Obvodného oddelenia Policajného zboru Hlohovec zaistená plastová zatavená injekčná striekačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 350 mg s priemernou koncentráciou 34,3 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 120 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne tri obvykle jednorazové dávky na použitie, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.“

Za spáchanie trestného činu uvedeného v bode 1 okresný súd obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 s použitím § 36 písm. f), písm. j), písm. l), písm. n), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) a § 46 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Napadnutým rozsudkom okresný súd zároveň obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci, a to mobilného telefónu zn. Xiaomi, model Mi A2, IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX bielo-modrej farby, som SIM kartou mobilného operátora Tesco Mobile Slovakia, s.r.o.. Okresný súd napokon napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa obžalovaný vzdal práva podať odvolanie a zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania osobami, ktoré by mohli odvolanie podať v jeho prospech. Prokurátor si po vyhlásení rozsudku ponechal lehotu na podanie odvolania a následne odvolanie v neprospech obžalovaného podal dňa 5. septembra 2022 proti výroku o treste odňatia slobody a tiež z dôvodu, že v napadnutom rozsudku absentuje výrok o uložení ochranného dohľadu.

Prokurátor svoje odvolanie následne odôvodnil osobitným podaním, v ktorom uviedol, že ak súd odsudzuje páchatel'a za spáchanie obzvlášť závažného zločinu na nepodmienečný trest odňatia slobody, potom je obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona povinný obligatórne uložiť ochranný dohľad. Prokurátor preto s poukazom na osobu obžalovaného v spojení s okolnosťami spáchania trestného činu považuje za primerané obžalovanému uložiť ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Prokurátor nesúhlasí so spôsobom odôvodnenia ako aj s aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona a namieta, že trest uložený obžalovanému je nezákonný a neprimerane mierny. Prokurátor poukázal na to, že okresný súd pri odôvodnení aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 len citoval z výpovede obžalovaného, ktorý vypovedal, že k predaju drog mal byť nútený pod hrozbou fyzického násillia. Prokurátor uvádza, že také konštatovanie je možné považovať maximálne za čiastočné odôvodnenie priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. f) Trestného zákona, čo však aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona neodôvodňuje. Prokurátor ďalej namieta, že okresný súd v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo by malo byť použitie trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom pre obžalovaného neprimerane prísne a z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, či okresný súd vychádzal z okolností prípadu, alebo z pomerov obžalovaného, pričom v napadnutom rozsudku absentuje odôvodnenie zníženia trestu v maximálnej možnej miere. Podľa prokurátora preto odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa požiadavky kladené na odôvodnenie rozsudku v § 168 Trestného poriadku. Prokurátor poukázal na to, že v prípade obžalovaného nešlo o ojedinelé vybočenie z medzí zákona, nešlo ani o krátkodobý predaj drog, ale ich predaju sa obžalovaný venoval po dlhší čas, pričom k ukončeniu predaja drog došlo až zásahom orgánov činných v trestnom konaní, preto podľa prokurátora nie je možné dospieť k záveru, že by použitie zákonnej trestnej sadzby bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Podľa prokurátora nie je možné očakávať naplnenie prvkov individuálnej prevencie za súčasnej aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom vzhľadom na opakované a dlhodobé zabezpečovanie si a predaj metamfetamínu sa uložením trestu odňatia slobody pod spodnú hranicu výrazne oslabuje aj prvok generálnej prevencie.

Prokurátor ďalej namieta nesprávnu aplikáciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. f) a písm. j) Trestného zákona. Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. f) Trestného zákona, teda že páchatel' mal trestný čin spáchať pod vplyvom hrozby alebo nátlaku prokurátor okresnému súdu vytýka, že tento len prevzal výpoveď obžalovaného bez toho, aby ju podrobil hodnoteniu v kontexte ďalších vykonaných dôkazov. Prokurátor v tejto súvislosti uvádza, že oboznámenej elektronickej komunikácie medzi obžalovaným a osobou vystupujúcou pod označením „N.“ možno ustáliť, že medzi obžalovaným a touto osobou išlo minimálne o vzťah úzkej spolupráce, resp. vzťah, ktorý sa vyznačoval prvkami kamarátstva, pričom samotná skutočnosť, že medzi množstvom správ je možné identifikovať niekoľko správ, ktoré by bolo možné považovať za čiastočne výhražné, nijako neodôvodňuje záver, že obžalovaný bol touto osobou k predaju drog nútený pod vplyvom hrozby alebo nátlaku. V tejto súvislosti prokurátor ďalej uviedol, že prezentovaný spôsob komunikácie zahŕňajúci používanie vulgarizmov, resp. slovného subštandardu je v rámci určitých sociálnych skupín bežný a na jeho podklade nie je možné nijako ustáliť existenciu hrozby alebo nátlaku zo strany inej osoby, pričom pravdivosť tvrdení obžalovaného o nútení k predaju drog nie je možné ustáliť ani zo svedeckých výpovedí O. P. a Q. G.. Prokurátor ďalej poukázal na to, že aj keby malo byť pravdou to, že obžalovaný použil televízor na úhradu svojho dlhu z dôvodu hrozieb od osoby „N.“, k čomu malo dôjsť v mesiaci august 2021, nezodpovedaná ostáva otázka, prečo obžalovaný v predaji drog pokračoval až do okamihu obmedzenia jeho osobnej slobody. Z uvedených skutočností potom prokurátor vyvodzuje, že obžalovaný drogy predával na základe vlastného slobodného rozhodnutia.

Vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona prokurátor poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/237/1998 z 26. októbra 1998 za úmyselný trestný čin, čo v spojení s osobnostným profilom obžalovaného neodôvodňuje záver, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život.

Prokurátor preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) a písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol a obžalovanému zároveň uložil ochranný dohľad.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu a vo vyjadrení uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a uložený trest za zákonný a primeraný. Obžalovaný ďalej uviedol, že jeho komunikáciu s N. G. označeným v mobilnom telefóne obžalovaného ako „N.“ nie je možné považovať za kamarátsku a poukazuje na konkrétne správy z odchádzajúcej komunikácie od osoby N., ako napr. „skús ma ojebávať a odtrhnem ti sánku!!, trubka vyjebaná, niečo sa mi nepozdáva!!, kurva pridaj!, ty drblina, dojde či ne kurva!!, ty trubka, keď klameš, ty skurvenec, boh ťa chráň keď nie, kde si kurva!!!, zas skúšaš neco, nemotaj ma!!“ Citovaná komunikácia tak podľa obžalovaného vyvracia tvrdenia prokurátora o kamarátskom vzťahu medzi obžalovaným a osobou N., teda nejednalo sa o obchodný alebo bližší vzťah. Pokiaľ ide o oslovenie osoby N. obžalovaným ako „bráško“ obžalovaný uvádza, že v kontexte celej komunikácie je možné takéto oslovenie považovať za logické, majúce pôvod v strachu obžalovaného o svoj život a zdravie, pričom obžalovaný sa týmto spôsobom snažil osobe N. zaliečať a zmeniť tak postoj a predovšetkým štýl komunikácie N. G. k nemu a v konečnom dôsledku tak eliminovať jeho vyhrážanie sa. Nútenie obžalovaného k predaju drog je podľa obžalovaného preukázané aj výpoveďami svedkov Q. G. a O. P., ktorí potvrdili, že obžalovaný mal z N. G. strach a z tohto dôvodu často prespával mimo miesta svojho bydliska. Obžalovaný ďalej uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že urobil všetko preto, aby vzťah s N. G. ukončil a to tak, že tejto osobe v mesiaci august odovzdal televízor v hodnote viac ako 2.000 EUR v presvedčení, že v prípade splatenia svojho dlhu voči N. G. ho táto osoba nebude viac nútiť k páchaniu trestnej činnosti. Uvedený predpoklad obžalovaného sa však nenaplnil, keďže zo zabezpečenej komunikácie je zrejmé, že N. G. obžalovaného i naďalej nútil predávať drogy.

Vo vzťahu k námietke prokurátora týkajúcej sa nesprávnej aplikácie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona obžalovaný uviedol, že predchádzajúce odsúdenie, navyše z roku 1998 samo o sebe nebráni priznať túto poľahčujúcu okolnosť, pričom pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti je rozhodujúce posúdenie charakteru spáchaného trestného činu a toho, ako sa páchatel správal po odsúdení, či preukázal svoju nápravu, a to bez ohľadu na to, či takéto odsúdenie bolo formálne zahladené. Obžalovaný v tejto súvislosti poukázal a to, že od jeho prvého odsúdenia z roku 1998 viac nebol odsúdený a ani nepáchal žiadne priestupky, preto priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti okresným súdom považuje za správne. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že napomáha pri usvedčovaní až dvoch zločineckých skupín, ktoré páchali drogovú trestnú činnosť. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas /§ 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu krajský súd zistil, že okresnému súdu bola dňa 22. apríla 2022 doručená na obžalovaného obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava č. 2Pv 474/21/2207-38 pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. júna 2022 zároveň vyplynulo, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu a okresný súd jeho vyhlásenie po kladnom stanovisku prokurátora prijal. Výrok o vine obžalovaného tak nadobudol právoplatnosť vyhlásením rozsudku okresného súdu dňa 2. septembra 2022.

Pokiaľ ide o námietku prokurátora vo vzťahu k neuloženiu ochranného dohľadu, krajský súd sa s argumentáciou prokurátora stotožňuje. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona Ochranný dohľad uloží súd páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Keďže okresný súd napadnutým rozsudkom obžalovaného uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody, bolo jeho povinnosťou obžalovanému uložiť aj ochranný dohľad. Keďže tak okresný súd neurobil, ochranný dohľad obžalovanému uložil krajský súd, pričom zároveň špecifikoval povinnosti obžalovaného tak, aby tieto boli zo strany probačného a mediačného úradníka kontrolovateľné a aby ochranný dohľad plnil svoj účel. Sú zároveň obžalovanému v rámci uloženého ochranného dohľadu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok, keďže obžalovaný trestný čin spáchal aj v súvislosti s ich užívaním.

Vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život krajský súd uvádza, že sa s argumentáciou prokurátora stotožňuje. Ako vyplynulo z odpisu registra trestov obžalovaného, tento bol rozsudkom Okresného súdu Trnava z 26. októbra 1998, sp. zn. 4T/237/1998 uznaný vinným zo spáchania trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. k § 247 ods. 1 písm. a) a písm. b) cit. Trestného zákona a trestného činu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 cit. Trestného zákona k § 238 ods. 1, ods. 2 cit. Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 1 (jeden) rok, pričom v dôsledku amnestie z 14. júla 1999 sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by bol obžalovaný priestupkovo postihnutý.

Vedením riadneho života sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov (R 22/1987). Jedným zo základných znakov riadneho vedenia života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmiennečne

odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil (R 19/1976).

Vo vzťahu k argumentácii obhajoby o zahľadení odsúdenia uvedeného v bode 18 a uplynutí dlhého času od spáchania predmetných trestných činov krajský súd uvádza, že je potrebné rozlišovať medzi obžalovaným, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a obžalovaným, ktorý už súdne trestaný bol. Pokiaľ by súd na obžalovaného, ktorý v minulosti bol súdne trestaný a jeho odsúdenie bolo medzičasom zahľadené nazeral ako na osobu, ktorá pred spáchaním stíhaného trestného činu viedla riadny život, nebol by rozdiel medzi takýmto obžalovaným a obžalovaným, ktorý vôbec nebol odsúdený. Zahľadenie odsúdenia pred spáchaním ďalšieho trestného činu môže mať preto podľa krajského súdu účinky len v tom, že také odsúdenie nebude možné posúdiť ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, resp. ako okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona, resp. ako dôvod na aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, ak by predchádzajúce odsúdenie bolo za spáchaný zločin atď.. Z uvedených dôvodov preto krajský súd obžalovanému poľahčujúcu okolnosť riadneho vedenia života pred spáchaním trestného činu podľa § 36 písm. j) Trestného zákona nepriznal.

Krajský súd sa tiež stotožňuje s argumentáciou prokurátora vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. f) Trestného zákona, podľa ktorého je poľahčujúcou okolnosťou, ak páchatel spáchal trestný čin pod vplyvom hrozby alebo nátlaku. Ako správne argumentuje prokurátor, takáto poľahčujúca okolnosť vykonaným dokazovaním preukázaná nebola. Obžalovaný síce vypovedal, že drogy predával pod hrozbou a nátlakom inej osoby, avšak toto jeho tvrdenie nepodporoval žiadny z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní. Obhajoba poukazovala na oboznámenú elektronickú komunikáciu medzi obžalovaným a osobou vystupujúcou pod označením „N.“ a z tejto aj citovala niektoré zo správ, ktoré osoba s označením „N.“ adresovala obžalovanému, avšak túto krajský súd v zhode s prokurátorom nepovažuje za preukazujúcu hrozbu či nátlak na osobu obžalovaného. Krajský súd predovšetkým uvádza, že predmetná komunikácia sa týka len obdobia od 14. októbra 2021 do 23. novembra 2021, teda nepokrýva celé obdobie páchania trestnej činnosti obžalovaným. Krajský súd zároveň poukazuje na jej obsah, kde obžalovaný kontaktu N. oznamuje, koľko má peňazí, napr. 15. októbra 2021 píše, že má 450 eur, 16. októbra 2021 píše, že má 400 eur, 18. októbra 2021 píše, že má 600 eur, 19. októbra 2021 píše, že má 600 eur, 21. októbra 2021 píše, že má 400 eur a dohaduje sa s uvedeným kontaktom, kedy a kde príde. Obsah správ, na ktoré poukazuje obhajoba, je potrebné podľa názoru krajského súdu vnímať v kontexte celej komunikácie, ktorá vyznieva ako komunikácia osoby, ktorá drogy predáva (t. j. obžalovaný) s osobou, pre ktorú ju predáva (t. j. kontakt N.), pričom obhajobou označené správy, ktoré obhajoba vníma ako výhrážné, krajský súd posúdil ako správy osoby, ktorá tovar dodáva obžalovanému na predaj a prirodzene sa obáva o svoj „tovar“ a peniaze, ktoré obžalovaný za drogy inkasuje od tretích osôb.

Krajský súd ďalej uvádza, že nič z vykonaného dokazovania nenasvedčuje tomu, že by obžalovaný odovzdal televízor kontaktu N. ako úhradu svojho dlhu, pričom pokiaľ by aj táto skutočnosť bola pravdivá, obžalovaný súdu neposkytol racionálne vysvetlenie, prečo drogy predával i naďalej, keď k splateniu jeho dlhu malo podľa jeho vyjadrenia dôjsť už v mesiaci august 2021. Krajský súd len dodáva, že v prípade svedka Q. G. ide o nepriamy dôkaz, pričom svedok má informácie o tom, že sa obžalovaný bojí osoby označenej ako N. len od obžalovaného a v prípade svedkyne O. P. táto potvrdila opäť len tvrdenie obžalovaného, že mal pre nejakú osobu zobrať televízor, avšak o hrozbe či nátlaku na obžalovaného zo strany inej osoby nevypovedala. Okresný súd preto pochybil, pokiaľ obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. f) Trestného zákona.

Zo správy Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, odboru Západ pod ČVS: PPZ-238/NKA-ZA2-2020 zo dňa 5. apríla 2022 vyplynulo, že obžalovaný dňa 15. marca 2022 vypovedal v trestnej veci vedenej pod uvedeným ČVS pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a pre obzvlášť závažné zločiny drogového charakteru, pričom informácie, ktoré obžalovaný pri výsluchu uviedol napomáhajú objasneniu uvedeného trestného činu. Túto skutočnosť možno vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, podľa ktorého poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu

organizovanej skupiny, zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny. Z uvedeného potom vyplýva, že okresný súd obžalovanému nesprávne priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, podľa ktorého poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, hoci jej priznanie odôvodňoval skutočnosťami, ktoré v skutočnosti zakladajú dôvod na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o) Trestného zákona. Krajský súd na tomto mieste uvádza, že poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona je, ak páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Táto poľahčujúca okolnosť je však založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu. /Burda, E., Čentéš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol., Trestný zákon, Všeobecná časť, Komentár, I. diel, 1. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2010, 295 s./ Keďže z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd poukazuje na predmetnú správu PPZ, NAKA z 5. apríla 2022 v súvislosti s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona a keďže v skutočnosti predmetná okolnosť zakladá aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, krajský súd pochybenie okresného súdu napravil a v novom rozhodnutí obžalovanému bez zhoršenia jeho postavenia priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o správu Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, odboru Západ pod ČVS: PPZ-199/NKA-ZA2-2022 zo dňa 2. novembra 2022, ktorú obhajca predložil na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, z jej obsahu vyplýva, že obžalovaný aktívne spolupracuje na objasňovaní trestnej činnosti drogového charakteru, a to v trestnej veci vedenej pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona krajský súd uvádza, že táto skutočnosť nezakladá aplikáciu žiadnej z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, avšak súd ju zohľadnil pri ukladaní trestu.

Okresný súd v napadnutom rozsudku aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody s prihliadnutím na značnú prevahu poľahčujúcich okolností. Krajský súd však poukazuje na to, že poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. f) a písm. j) Trestného zákona boli obžalovanému priznané nesprávne a v prípade obžalovaného je dôvodná aplikácia len dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) a písm. o) Trestného zákona. Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona Ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Pokiaľ okresný súd v napadnutom rozsudku dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona videl v značnej prevaha poľahčujúcich okolností, krajský súd musí konštatovať, že v prejednávacom prípade dve poľahčujúce okolnosti nemôžu zakladať dôvod na aplikáciu cit. ustanovenia.

Na strane druhej je však potrebné poukázať na to, že obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine. Krajský súd preto vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a zohľadňujúc skutočnosť, že obžalovanému priznal dve poľahčujúce okolnosti a prihliadajúc na skutočnosti uvedené v bode 24 je toho názoru, že v prípade obžalovaného je dôvod na uloženie trestu odňatia slobody zníženého o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v maximálnej možnej miere, teda na 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Krajský súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia aplikujúc ustanovenie § 48 ods. 5 Trestného zákona. Dôvodom na taký postup je skutočnosť, že pokiaľ krajský súd pri ukladaní trestu odňatia slobody aplikoval ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, potom je správne aplikovať aj ustanovenie § 48 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého Pri zaradení páchatel'a do ústavu na výkon trestu minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia nie je súd viazaný ustanoveniami odsekov 2 a 3 ani vtedy, ak schvaľuje dohodu o uznaní viny a prijatí trestu alebo zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b). Krajský súd zároveň uvádza, že obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na postoj obžalovaného k trestnej činnosti a dôvody, pre ktoré aplikoval ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona.

Vo vzťahu k výroku o treste prepadnutia veci krajský súd uvádza, že tento prevzal z napadnutého rozsudku, a to z dôvodu, že týmto rozsudkom zrušil celý výrok o treste v napadnutom rozsudku a výrok o treste prepadnutia veci odvolaním napadnutý nebol a v napadnutom rozsudku bol okresným súdom uložený správne.

Záverom krajský súd len poznamenáva, že týmto rozsudkom výrok o ochrannom protitoxikomanickom liečení ústavnou formou, ktoré okresný súd obžalovanému uložil napadnutým rozsudkom, nie je dotknutý.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol týmto rozsudkom tak, ako je uvedené v jeho výroku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.